

Publicerad 2015-11-17 01:04 av Hestia

Ritt i falsett

Jag rider genom berg. Min häst är av ett annat slag. Gråskimrande, stark och obeskrivligt. vacker. Hovarna dundrar mot marken. Drar med sig smaker av jord och mossor, som kastas om i luften och landar, blandas, som i en sång av rock. Rockigare än jag någonsin var.

Rider utan hjälm. Mitt huvud skyddas endast av solen. Av hettan som ligger som ett skal över hela min kropp. Rider.

Rider ihjäl mig. Utan att någon hör. Snabbare än luftrummet hinner att andas. Det som ligger i bubblor där människor går och står. Däri saker förvandlas, till kärlek och fantasi. Dagar, nätter, i hela mitt liv har jag ridit så. Sömlös.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hestia med Poeter.se id #48689 innehar upphovsrätten